

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 519/2522

ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด(มหาชน) นายอรุณ แสงสว่างวัฒนกุล.

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 ป.วิ.พ. มาตรา 148

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์เคยฟ้องจำเลยเป็นคดีล้มละลาย โดยอาศัยหนี้ที่ยังมิได้ตั้งหลักฐานขึ้นโดยคำพิพากษาชั้นที่สุดของศาล ต่อมาหนี้ดังกล่าวได้ตั้งหลักฐานขึ้นโดยคำพิพากษาชั้นที่สุดของศาลแล้ว โจทก์บังคับคดียึดทรัพย์สินของจำเลยออกขายทอดตลาดได้เงินไม่พอชำระหนี้ตามคำพิพากษา โจทก์จึงนำคดีมาฟ้องขอให้จำเลยเป็นบุคคลล้มละลายดังนี้ ไม่เป็นฟ้องซ้ำ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า บริษัทดังกล่าวล้มละลายแล้ว โจทก์ได้ฟ้องจำเลยในฐานะผู้ค้ำประกัน ศาลได้พิพากษาให้ บริษัทแสงอรุณ จำกัด เป็นหนี้โจทก์ตามสัญญาเบิกเงินเกินบัญชี ซึ่งจำเลยได้ทำสัญญาค้ำประกันร่วมรับผิดชอบไว้ ศาลได้พิพากษาให้จำเลยชำระเงินแก่โจทก์ จำเลยเป็นหนี้โจทก์อยู่เป็นเงินหนึ่งล้านบาทเศษ ไม่มีทรัพย์สินที่จะชำระหนี้ได้ โจทก์มีหนังสือทวงถามให้จำเลยชำระหนี้เกินกว่าสองครั้ง จำเลยเพิกเฉย ถือว่าจำเลยเป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัวรายเดียวมีจำนวนแน่นอนเกินกว่าสามหมื่นบาทและถึงกำหนดชำระแล้ว ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๔๘๓ มาตรา ๘ (๕) (๙), ๙ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑ ขอให้ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์จำเลย โดยเด็ดขาดและพิพากษาให้จำเลยเป็นบุคคลล้มละลาย จำเลยให้การว่า โจทก์เคยฟ้องบริษัทแสงอรุณ จำกัด และจำเลยให้ล้มละลาย แต่ศาลพิพากษายกฟ้อง ตามคดีล้มละลายหมายเลขแดงที่ ๓๒/๒๕๐๖ ไม่มีหนี้ที่บริษัทแสงอรุณจำกัดจะต้องชำระให้โจทก์อีก โจทก์จะเรียกร้องเอาจากจำเลยไม่ได้ หนี้ที่โจทก์อ้างมีใช้หนี้แน่นอน จำเลยมิใช่เป็นบุคคลมีหนี้สินล้นพ้นตัว ฟ้องของโจทก์เป็นฟ้องซ้ำ คดีโจทก์ขาดอายุความ ขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว มีคำสั่งให้พิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยเด็ดขาดตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ มาตรา ๑๔ จำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยปัญหาที่ว่า หนี้ในคดีล้มละลายหมายเลขแดงที่ ล.๓๒/๒๕๐๖ กิติ ในคดีล้มละลายหมายเลขแดงที่ ล.๑๓๗/๒๕๐๓ กิติ กับหนี้ในคดีนี้เป็นหนี้รายเดียวกัน โจทก์จำเลยก็คนเดียวกัน ฟ้องคดีนี้จะเป็นฟ้องซ้ำหรือไม่ดังนี้ จำเลยให้การต่อสู้คดีไว้ว่า ฟ้องของโจทก์คดีนี้ซ้ำกับคดีล้มละลายหมายเลขแดงที่ ล.๓๒/๒๕๐๖ เห็นว่า หนี้ในคดีล้มละลายหมายเลขแดงที่ ล.๓๒/๒๕๐๖ นั้น เป็นหนี้ที่ยังมิได้ตั้งหลักฐานขึ้นโดยคำพิพากษาชั้นที่สุดของศาล แต่หนี้ในคดีนี้เป็นหนี้ที่ได้ตั้งหลักฐานขึ้นโดยคำพิพากษาชั้นที่สุดของศาลแล้ว ตามคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ ๓๕๒๑/๒๕๐๘ จำเลยไม่ชำระหนี้ตามคำพิพากษาดังกล่าว โจทก์จึงบังคับคดียึดทรัพย์สินของจำเลยออกขายทอดตลาดได้เงินไม่พอชำระหนี้ตามคำพิพากษา และจำเลยไม่มีทรัพย์สินอย่างหนึ่งอย่างใดที่จะพึงยึดมาชำระหนี้ตามคำพิพากษาได้อีก โจทก์จึงนำคดีมาฟ้องขอให้จำเลยเป็นบุคคลล้มละลาย ประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยในคดีนี้จึงเป็นประเด็นที่เกิดขึ้นใหม่ ไม่ใช่ประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยโดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกันกับคดีล้มละลายหมายเลขแดงที่ ล.๓๒/๒๕๐๖ และคดีล้มละลายหมายเลขแดงที่ ล.๑๓๗/๒๕๐๖ ฟ้องของโจทก์ในคดีนี้จึงไม่เป็นฟ้องซ้ำกับคดีล้มละลายหมายเลขแดงที่ ล.๓๒/๒๕๐๖ และคดีล้มละลายหมายเลขแดงที่

ล.๑๓๗/๒๕๐๓ ดังที่จำเลยให้การต่อสู้ไว้ พิพากษายืน

องค์คณะ

สุทิน เลิศวิรุฬห์ · ผสม จิตรชุม · พยงค์ ยาวะประภาษ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/519/2522>